

воистина, зашѡ ѡдинъ ѡ Богъ, и нема дрѣгъ ѡсвены нѣго.

33 И да го ѡбъча нѣкой сосичко то си сѣраце, и со сичка та си мѣсль, и со сичка та си дѣша, и со сичка та си сила, и да ѡбъча и влѣжнаго своего, като сламаго сѣке, по вече ѡ това ѡ сички те вресожѣнѣа и жертвы.

34 И като видѣ Исусъ, че разбмнѡ ѡговори, рече мѡ: не си далече ѡ царство то Бжѣе, и никой вече не дерзна да го попыта.

35 И ѡговори Исусъ и говореше, като оучеше внѣтре въ цѣрква та: каквѡ дѣматъ книжницъ те зашѡ Христосъ ѡ сынъ Давидовъ:

36 Зашѡто тоа Давидъ говори Дѣхомъ сватѣмъ: рече Гдѣ на Господа моего, сѣди ѡдѣсна та ми страна, докле да тѣримъ врази те твои подножѣе на-нозѣ те си.

37 Тоа прочее Давидъ го говори Господа: и ѡ гдѣ мѡ ѡ сынъ: и много народъ то слѣшаше со сладость.

38 И говореше имъ въ оученѣе то си: вардѣтесе ѡ книжницъ те, кой то и скатъ да хѡдатъ премѣнени, и да ги поздравлѣватъ по пазаре те:

39 И ѡбъчатъ да седатъ

на най първо то мѣсто на соборища та, и да седнѣватъ най напредъ на вечери те.

40 Който и зиждатъ кжщи те на-вдовицъ те, и съ причина зашѡ многѡ се молатъ, ѡни ще да приѣматъ по голѣмо ѡсѣжденѣе.

41 И като сѣднѣ грѣшѡ сокровишно то хранилище, изглѣдѣваше каквѡ Фжрла нароа мангжры въ сокровишно то хранилище. И мнозина богати Фжрлаха многѡ.

42 И дойдѣ ѡднѣ вдовица сиромашкина и Фжрлѣ дѣтѣ асприцъ, който стрѣватъ ѡдинъ кодрѣнтъ.

43 И повскѡ Исусъ оученицъ те си, и рече имъ: истина ви говоримъ, зашѡ таа сиромашкина вдовица, най много Фжрлѣ ѡ сички те, който Фжрлаха въ сокровишно то хранилище: зашѡто ѡниа сички те Фжрлиха ѡ ѡнова цѡто имъ дрѣтѣсоваше: а таа ѡ недостакокатъ си, сичко цѡ имаше Фжрлѣ, сичко то си иманѣ.

ГЛАВА ГГ.

И като излѣзеше изъ цѣрква та, рече мѡ ѡдинъ ѡ оученицъ те мѡ: Оучителю, виждь какви са каменѣ, и какви зданѣа.

2 И ѡговори Исусъ и рѣ-